

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 16 april 2003

Nr 306—312

INNEHÅLL

Nr		Sidan
306	Lag om brandskyddsfonden	761
307	Statsrådets förordning om ändring av 5 och 34 § statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg	767
308	Handels- och industriministeriets förordning om högsta halter av vissa bekämpningsmedel i frukt och grönsaker samt i spannmål, ägg och äggprodukter	769
309	Handels- och industriministeriets förordning om kraftverks apparatur för egen förbrukning ..	770
310	Handels- och industriministeriets förordning om bestämning av el som är berättigad till stödet för elproduktionen	772
311	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av kompensationsstöd för 2000 års produktionsstöd för spånadslin	774
312	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av förskott av nationellt husdjursstöd för år 2003	775

Nr 306

Lag

om brandskyddsfonden

Given i Helsingfors den 11 april 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Brandskyddsavgift

1 §

Lagens syfte

I syfte att främja förebyggandet av eldsvådor samt räddningsverksamheten skall för brandförsäkrad fast och lös egendom i Finland årligen betalas en brandskyddsavgift.

2 §

Betalningsskyldiga

Var och en som bedriver försäkringsrörelse i Finland är skyldig att betala brandskyddsavgift.

Om försäkringspremien betalas till någon annan än en i 1 mom. avsedd försäkringsgivare, är försäkringstagaren och den försäkringsmäklare som har förmedlat försäkringen ansvariga för betalning av brandskyddsavgiften. Försäkringsmäklaren är skyldig att redovisa brandskyddsavgiften så som bestäms i 5 §.

Ett utländskt EES-försäkringsbolag som här i landet fritt tillhandahåller försäkringstjänster enligt vad som särskilt bestäms om saken skall i Finland ha ett ombud för betalning av brandskyddsavgiften.

3 §

Brandskyddsavgiftens belopp

Brandskyddsavgiften är 3 procent av den

RP 194/2002
FvUB 23/2002
RSv 279/2002

andel av försäkringen som motsvarar brandrisken i fråga om det sammanlagda belopp försäkringspremier som året innan uppburits för försäkringar, ökat med 3 procent av den beräknade räntan på premieansvaret för brandförsäkringar för all framtid.

Beviljade återförsäkringar får inte beaktas som avdrag, och någon brandskyddsavgift betalas inte för återförsäkringar. Brandskyddsavgift uppbärs inte för brandfara i fråga om försäkringar som beviljats såsom bil-, transport- eller djurförsäkringar.

4 §

Debitering av brandskyddsavgift

Debiteringen verkställs och betalningsdagen fastställs kalenderårsvis av länsstyrelsen i det län där den finländska försäkringsgivaren har sin hemort eller där den utländska försäkringsgivarens representation är belägen. I fråga om utländska EES-försäkringsbolag som fritt tillhandahåller försäkringstjänster i Finland verkställs debiteringen och fastställs betalningsdagen av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Försäkringsinspektionen skall för fastställande av brandskyddsavgiften årligen senast den 15 juli tillstålla länsstyrelserna uppgifter om de betalningsskyldiga i länet samt andra behövliga uppgifter och utredningar. Försäkringsinspektionen skall till länsstyrelsen i Södra Finlands län lämna uppgifter om sådana utländska EES-försäkringsbolag som avses i 1 mom. Länsstyrelsen skall före utgången av juli till de betalningsskyldiga sända en uppmaning att lämna de uppgifter som behövs för debiteringen. Försäkringsgivarna och ombudet för ett utländskt EES-försäkringsbolag som fritt tillhandahåller försäkringstjänster i Finland skall skriftligen senast den 15 september varje år lämna länsstyrelsen de uppgifter som behövs för debiteringen.

Om uppgifterna inte lämnas inom utsatt tid, har länsstyrelsen rätt att vite förplikta den som saken gäller att lämna uppgifterna inom en ny utsatt tid eller rätt att verkställa debiteringen med stöd av någon annan utredning som kan erhållas. I ett ärende som gäller vite tillämpas vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

De betalningsskyldiga skall betala brandskyddsavgiften på förfallodagen till det betalningsställe som länsstyrelsen angivit i sitt beslut. På det belopp av brandskyddsavgiften som förfallit till betalning skall betalas dröjsmålsränta enligt vad som bestäms i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982).

5 §

Redovisning av brandskyddsavgifter

Länsstyrelsen skall betala in brandskyddsavgifterna till brandskyddsfonden före utgången av det kalenderår då debiteringen verkställdes. En försäkringsmäklare som avses i 2 § 2 mom. skall på eget initiativ före utgången av kalenderåret betala brandskyddsavgiften till det betalningsställe som inrikesministeriet bestämmer.

6 §

Preskription

Skyldigheten att betala brandskyddsavgift preskriberas fem år från utgången av det kalenderår då länsstyrelsen borde ha verkställt debiteringen.

7 §

Sökande av ändring i debiteringen av brandskyddsavgift

I länsstyrelsens beslut om debitering av brandskyddsavgift får ändring sökas genom besvär så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

En brandskyddsavgift som debiterats skall oavsett besvär betalas inom utsatt tid. Om avgiften inte betalas på förfallodagen, får den indrivnas i utsökningsväg utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Om avgiften avlyfts eller sänks, skall länsstyrelsen eller brandskyddsfonden på grundval av ett lagakraftvunnet beslut som fattats till följd av ändringssökande återbetala det överbetalda beloppet. På det belopp som skall återbetalas skall betalas ränta enligt 3 § 2 mom. räntelagen.

8 §

Straff

Bestämmelser om straff för lagstridigt undvikande av brandskyddsavgift eller försök till sådant finns i 29 kap. 1—3 § strafflagen (39/1889).

2 kap.

Brandskyddsfonden

9 §

Brandskyddsfonden

Brandskyddsavgifterna intäktsförs till en brandskyddsfond utanför statsbudgeten. Brandskyddsfonden har dessutom rätt att ta emot medel som gåva eller genom testamente.

Brandskyddsfondens medel utgörs av de inkomster som inflyter av brandskyddsavgifterna, överskottet från tidigare räkenskapsperioder, medel som fås som gåva och genom testamenten samt som återbetalning av understöd och annan finansiering som betalats ur fonden jämte därtill hörande ränteposter och andra poster.

10 §

Brandskyddsfondens förvaltning

Brandskyddsfonden förvaltas av inrikesministeriet och står under dess tillsyn. Inrikesministeriet har i uppgift att särskilt övervaka fondens ekonomi och verksamhet samt sköta fondens bokföring. Inrikesministeriet har rätt att få alla behövliga uppgifter och utredningar av fonden.

Brandskyddsfonden kan inom ramen för fondens medel ha personal i statens tjänst.

Fondens styrelse sköter brandskyddsfondens förvaltning samt ser till att fondens ekonomi och verksamhet ordnas på ett ändamålsenligt sätt. Styrelsen har i uppgift att besluta om ärenden som är betydelsefulla och vittsyftande med tanke på fondens verksamhet och ekonomi samt att se till att tillsynen över bokföringen och finansförvaltningen sköts på ett ändamålsenligt sätt. Styrelsen har särskilt i uppgift att

1) besluta om fondens verksamhets- och ekonomiplan,

2) besluta om fondens budget och om dispositionsplanen för fondens medel,

3) besluta om understöd och annan finansiering som beviljas ur fonden,

4) besluta om anställande av personal till fonden och om befriande av en person från sina uppgifter,

5) sköta fondens likviditet,

6) godkänna och underteckna fondens bokslut och sända det till inrikesministeriet före utgången av mars, samt att

7) till inrikesministeriet framställa förslag om användning av fondens överskott eller om täckande av underskott med medel ur fonden.

Brandskyddsfondens styrelse består av en ordförande samt sju medlemmar, som var och en har en personlig suppleant. Inrikesministeriet utser ordföranden samt medlemmarna och suppleanterna för en mandatperiod på tre år. Inrikesministeriet befriar styrelsen eller dess ordförande, en medlem eller en suppleant från sitt uppdrag.

Lönerna till styrelsen och fondens personal samt de övriga förvaltningsutgifter som föranses av verksamheten betalas ur brandskyddsfondens medel.

11 §

Tjänsteansvar och bestämmelser om den allmänna förvaltningen

Ordföranden samt en medlem och suppleant i brandskyddsfondens styrelse betraktas som en sådan person som avses i 40 kap. 11 § 2 punkten strafflagen när de sköter sina uppgifter enligt denna lag.

På brandskyddsfondens och dess styrelses verksamhet tillämpas vad som bestäms i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966), lagen om översändande av handlingar (74/1954), språklagen (148/1922) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

12 §

Bokföring, betalningsrörelse och bokslut

I fråga om brandskyddsfondens bokföring,

betalningsrörelse, övriga redovisning och bokslut iakttas lagen om statsbudgeten (423/1988) och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Inrikesministeriet beslutar före utgången av april om fastställande av fondens bokslut, användning av fondens överskott och täckande av underskott med medel ur fonden samt om övriga åtgärder som fondens bokslut ger anledning till. Utöver ett utlåtande av fondens revisorer inhämtar inrikesministeriet de uppgifter och utredningar om fondens ekonomi och verksamhet som ministeriet behöver som grund för sitt beslut.

13 §

Revision

Statens revisionsverk verkställer årligen revision av brandskyddsfonden.

Revisorerna skall granska fondens förvaltning, bokföring och bokslut. Revisorerna skall för varje räkenskapsperiod avge en revisionsberättelse, vilken skall innehålla ett utlåtande särskilt om

1) huruvida bokslutet är upprättat i enlighet med de bestämmelser och föreskrifter som gäller för upprättande av bokslut,

2) huruvida bokslutet ger riktiga och tillräckliga uppgifter om resultatet av fondens verksamhet och om dess ekonomiska ställning,

3) huruvida fondens förvaltning och verksamhet har skötts i enlighet med gällande bestämmelser och föreskrifter,

4) fastställande av bokslutet, samt om

5) disponering av fondens resultat på det sätt som styrelsen förslagit; när revisionen har verkställts skall revisorerna i bokslutet göra en anteckning om detta, vilken skall innehålla en hänvisning till revisionsberättelsen samt ett utlåtande om huruvida bokslutet har upprättats i enlighet med god bokföringssed.

Om en revisor under räkenskapsperioden finner att det finns skäl till betydande anmärkning i fråga om förvaltningen och ekonomin i den sammanslutning som granskas, skall fondens styrelse och inrikesministeriet omedelbart underrättas om saken.

Fondens styrelse och personal är skyldiga att vid behov bistå revisorn vid verkställandet av revisionen.

Bestämmelser om statens revisionsverks granskningsrätt finns i lagen om statens revisionsverk (676/2000).

3 kap.

Understöd och annat offentligt stöd

14 §

Understöd och annan finansiering

För att lagens syfte skall nås kan ur brandskyddsfonden inom ramen för fondens medel och den årliga dispositionsplanen beviljas allmänt understöd eller specialunderstöd. På understöd som beviljas ur brandskyddsfonden tillämpas vad som bestäms i statsunderstödslagen (688/2001), och i fråga om dessa understöd är fonden statsbidragsmyndighet enligt statsunderstödslagen.

Ur brandskyddsfonden kan beviljas allmänt understöd eller specialunderstöd till kommuner och räddningsområden, avtalsbrandkårer samt till organisationer inom räddningsbranschen och andra motsvarande sammanslutningar.

Ur brandskyddsfonden kan även andra beviljas specialunderstöd för

1) produktion och anskaffning av läromedel,

2) utveckling av informationsbehandling och anskaffning av apparatur,

3) försöks-, start-, undersöknings- och utvecklingsverksamhet,

4) upplysning och rådgivning, samt för

5) standardisering.

Finansiering för projekt som avses i detta moment kan även beviljas statliga ämbetsverk och inrättningar. Ur brandskyddsfonden kan även beviljas stipendier för en sökandes personliga bruk eller för projekt, varvid stipendiet kan uppgå till ett belopp som motsvarar de totala kostnaderna.

15 §

Ansökan om understöd

Vid beviljandet av allmänna understöd beaktas prestationerna och de förvaltningsutgifter som direkt hänför sig till dem.

Vid ansökan om allmänt understöd skall

verksamhetsplanen och budgeten samt andra behövliga planer läggas fram. Om understöd söks för en del av en verksamhet, skall i planen särskilt anges för vilken verksamhet understödet skall användas.

Vid ansökan om specialunderstöd eller finansiering enligt 14 § 3 mom. skall läggas fram en tillräcklig utredning om projektets verksamhetsplan eller tekniska plan och om dess totalfinansieringsplan. Vid ansökan om specialunderstöd skall en utredning över sökandens förutsättningar att finansiera projektets självfinansieringsandel framläggas och, om ansökan om specialunderstöd gäller anskaffning eller uppförande eller ombyggnad av fast egendom, en byggnad eller en lägenhet i en byggnad, skall även byggnads- eller anskaffningsplanerna till behövliga delar läggas fram. Dessutom skall annat stöd och annan finansiering som sökanden fått för projektet utredas.

16 §

Beloppet av allmänt understöd

Beloppet av allmänt understöd kan uppgå till högst 75 procent av de godtagbara kostnaderna, om inte brandskyddsfondens styrelse av särskilt vägande skäl beslutar något annat för att målen för beviljandet av understödet skall kunna uppnås.

Som godtagbara kostnader som berättigar till allmänt understöd betraktas inte utgifter för affärsverksamhet, låneamorteringar eller andra förvaltningsutgifter än sådana som direkt föranleds av den verksamhet som skall stödas. Som godtagbara kostnader betraktas inte heller avskrivningar, värdeminskningar, reserveringar eller andra kalkylmässiga poster som inte baserar sig på kostnader som redan har uppstått. Från de godtagbara kostnaderna avdras andra offentliga understöd som beviljats för samma ändamål.

17 §

Beloppet av specialunderstöd

Beloppet av specialunderstöd kan uppgå till högst 50 procent av de godtagbara kostnaderna, om inte brandskyddsfondens styrelse

av särskilt vägande skäl beslutar något annat för att målen för beviljandet av understödet skall kunna uppnås.

Specialunderstöd får användas till särskilda kostnader för det projekt som understöds, med avdrag av inkomsterna av projektet.

Som godtagbara kostnader som berättigar till specialunderstöd betraktas inte utgifter för affärsverksamhet, låneamorteringar eller andra förvaltningsutgifter än sådana som direkt föranleds av den verksamhet som skall stödas. Som godtagbara kostnader betraktas inte heller avskrivningar, värdeminskningar, reserveringar eller andra kalkylmässiga poster som inte baserar sig på kostnader som redan har uppstått. Från de godtagbara kostnaderna avdras andra offentliga understöd som beviljats för samma ändamål.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

18 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om

- 1) debitering av brandskyddsavgift och om förfarandet vid lämnande av uppgifter,
- 2) den närmare sammansättningen av brandskyddsfondens styrelse och om dess beslutförhet och arvoden, samt om
- 3) brandskyddsfondens personal.

Genom förordning av inrikesministeriet utfärdas vid behov närmare bestämmelser om brandskyddsfondens arbetsordning.

Brandskyddsfondens styrelse kan utfärda anvisningar om definieringen av de prestationer som ligger till grund för allmänt understöd.

5 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

19 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Genom denna lag upphävs lagen den 20 juli 1946 om brandskyddsavgift (586/1946) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

20 §

Övergångsbestämmelser

I fråga om understöd och andra medel som

Helsingfors den 11 april 2003

beviljats innan denna lag träder i kraft iaktas de bestämmelser som gällde vid tidpunkten för beviljandet och de villkor som anges i beslutet. På ansökningar som anhängiggjorts innan denna lag träder i kraft och som inte ännu har avgjorts vid tidpunkten för ikraftträdandet skall denna lag tillämpas.

Republikens President

TARJA HALONEN

Region- och kommunminister *Martti Korhonen*

Nr 307

Statsrådets förordning**om ändring av 5 och 34 § statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg**

Given i Helsingfors den 10 april 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning den 13 mars 2002 om transport av farliga ämnen på järnväg (195/2002) 5 § 1 mom. och 34 § 1 mom., samt *fogas* till 34 § ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

5 §

Klassificering av farliga ämnen

De farliga ämnena indelas i följande transportklasser:

Klass 1	Explosiva ämnen och föremål
Klass 2	Gaser
Klass 3	Brandfarliga vätskor
Klass 4.1	Brandfarliga fasta ämnen, självreaktiva ämnen och fasta okänsliggjorda explosivämnen
Klass 4.2	Självantändande ämnen
Klass 4.3	Ämnen som utvecklar brandfarlig gas vid kontakt med vatten
Klass 5.1	Oxiderande ämnen
Klass 5.2	Organiska peroxider
Klass 6.1	Giftiga ämnen
Klass 6.2	Smittförande ämnen
Klass 7	Radioaktiva ämnen
Klass 8	Frätande ämnen
Klass 9	Övriga farliga ämnen och föremål

34 §

Olyckshändelser och anmälan om dem

Om det vid transport av ett farligt ämne inträffar en sådan olyckshändelse som till följd av läckage eller av andra orsaker medför risk för att människor, egendom eller miljön skadas, skall transportören eller den som ansvarar för lastningen eller lossningen omedelbart anmäla det inträffade till nödcentralen, meddela räddningsmyndigheten de uppgifter den behöver och vidta lämpliga skyddsåtgärder.

Om olyckan är en sådan olycka som avses i kapitel 1.8 i bilagan till kommunikationsministeriets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg (278/2002), såsom läckage av farligt ämne, omedelbart hotande fara för läckage av farligt ämne, skada på människor, egendom eller miljön eller en händelse på grund av vilken hjälp begärts av myndigheterna, skall transportören omedelbart lämna Banförvaltningscentralen och Centralen för undersökning av olyckor en olycksrapport enligt den modell som ingår i nämnda förordning av ministeriet. Om det är fråga om transport av radioaktivt ämne skall

rapporten lämnas även till strålsäkerhetscentralen.

De bestämmelser som gäller när denna förordning träder i kraft får tillämpas till och med den 30 juni 2003.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003.

Helsingfors den 10 april 2003

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Överingenjör *Liisa Virtanen*

Nr 308

Handels- och industriministeriets förordning
om högsta halter av vissa bekämpningsmedel i frukt och grönsaker samt i spannmål, ägg
och äggprodukter

Given i Helsingfors den 10 april 2003

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995)

1 §

Syftet med förordningen

Genom denna förordning genomförs högsta halter artikel 1, 2, 3 och 4 a i Europeiska gemenskapernas kommissionens direktiv 2002/79/EG av den 2 oktober 2002 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG beträffande fastställande av

Helsingfors den 10 april 2003

Minister *Jari Vilén*

gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung samt vissa produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 31 maj 2003.

Överinspektör Vesa Tuomaala

Nr 309

**Handels- och industriministeriets förordning
om kraftverks apparatur för egen förbrukning**

Given i Helsingfors den 11 april 2003

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 § 13 punkten lagen den 30 december 1996 om accis på elström och vissa bränslen (1260/1996), sådan den lyder i lag 1168/2002:

1 §

Sådana apparater för egen förbrukning som avses i 2 § 13 punkten lagen om accis på elström och vissa bränslen är:

- 1) apparatur vid vattenkraftverks vattenledningar,
- 2) apparatur som behövs vid bränslebehandlingen,
- 3) till kärnreaktor ansluten apparatur,
- 4) till kraftverks pannor ansluten apparatur,
- 5) till kraftmaskin ansluten apparatur,
- 6) till generator ansluten apparatur,
- 7) apparatur som behövs för leverering av elektricitet till nätet,
- 8) apparatur som behövs vid kondensation samt
- 9) annat maskineri och annan apparatur inom kraftverksområdet som används vid energiproduktionen, upprätthållandet av beredskapen eller energiöverföringen.

2 §

Till apparatur för egen förbrukning hänförs även kraftverks uppvärmnings-, belysnings- och luftkonditioneringsapparatur, apparatur i kraftverks reparationsverkstad, lager och kontrollrum, apparatur i sådana laboratorie-, kontors- och socialutrymmen som hör till kraftverket samt apparatur för utomhusbelysning inom kraftverksområdet.

Till egen förbrukning räknas inte förbrukning av elektrisk energi i klubb-, inkvarterings- eller representationslokaler, matsal, eluttag för motorvärmare på parkeringsplatsen eller bostäder respektive bostadsområden som är belägna inom kraftverksområdet eller i dess närhet.

3 §

Till apparatur för egen förbrukning hänförs även den apparatur och det maskineri som behövs för lagring och transport av bränslen inom kraftverksområdet samt för försättning av bränslen i brännbart skick samt apparatur och maskineri som behövs för miljöskydd till den del dessa används för kraftverkets egna behov.

I egen förbrukning inberäknas också förbrukning av elektrisk energi i ett kraftverks elpanna till den del den värme som pannan producerar används för kraftverkets egna behov. Om den värme som elpannan producerar transporteras utanför kraftverket, inberäknas den elenergi som elpannan förbrukar till denna del inte i egen förbrukning.

4 §

Till vattenkraftverks apparatur för egen förbrukning hänförs även pumpar för regler-

ingsmagasin och stranddammar, liksom även ytströmsalstrare, knippkran, flottningsränna och fiskhiss.

I egen förbrukning inberäknas inte förbrukning av elektrisk energi i sådana fiskodlingsanstalter som behövs för fullgörande av fiskutplanteringsålägganden eller sådan avgiftsfri elektricitet som kompenserar olägenheter av att ett kraftverk byggs och inte heller överflödselektricitet.

5 §

Till apparatur för egen förbrukning i en cellulosafabriks kraftverk hänförs även sådan apparatur i industrianläggningen för neutralisering och förtorkning av avlut, som behövs för försättande av avlut som skall användas såsom bränsle i brännbart skick, till ångpanna anslutna rökgasfilter och -tvättare samt apparatur och maskineri som behövs för upplösning och klarning, motsvarande behandling av aska, eller som hör till den s.k. recoveryprocessen.

Till apparatur för egen förbrukning i en cellulosafabriks kraftverk hänförs dock inte svavelugn och absorberingstorn. Till apparatur för egen förbrukning hänförs inte heller sådan apparatur som behövs vid kausticering av sodalut, klarning av vitlut och tvättning eller förbränning av mesa.

6 §

Till apparatur för egen förbrukning i den kemiska industrins och den övriga processindustrins kraftverk hänförs också den apparatur i processpannsanläggningar som producerar ånga för turbinbruk samt apparatur i anläggningar för bränslebehandling som t.ex. förgasningsanordningar.

Till apparatur för egen förbrukning i processpannsanläggningar räknas bl.a. appa-

ratur för matar- och cirkulationsvatten, anordningar för råvaruinmatning, anordningar för miljöskydd samt sådana luft- och processgaskompressorer och fläktar som används för energiproduktion.

7 §

Energiförlusterna vid de transformatorer och annan motsvarande apparatur som behövs för leverering av elektrisk energi till elnätet inberäknas i egen förbrukning.

Energiförlusterna vid transformatorer och annan motsvarande apparatur som hör till elnätet utgör dock inte egen förbrukning.

8 §

Fjärrvärmekraftverks fjärrvärmepumpar med vilka värmeenergin överförs utanför kraftverket räknas som apparatur för egen förbrukning.

Vid fjärrvärmenät belägna fjärrvärmepumpar är dock inte apparatur för egen förbrukning.

9 §

Används apparatur för egen förbrukning i avsevärd mån för andra än kraftverkets egna behov, skall denna apparaturs förbrukning av elektrisk energi uppdelas i egen och övrig förbrukning.

Kan dylik uppdelning inte göras genom mätning eller beräkningar, skall den utföras genom uppskattning.

10 §

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets beslut av den 30 december 1996 om kraftverks apparatur för egen förbrukning (1261/1996).

Helsingfors den 11 april 2003

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Jukka Saarinen

Nr 310

**Handels- och industriministeriets förordning
om bestämning av el som är berättigad till stödet för elproduktionen**

Given i Helsingfors den 11 april 2003

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § 4 mom. lagen den 30 december 1996 om accis på elström och vissa bränslen (1260 /1996), sådant det lyder i lag 1168/2002:

1 §

Denna förordning gäller det stöd som av statsmedel utbetalas för elström som produceras med de bränslen som nämns i 8 § 1 mom. 3—8 punkten lagen om accis på elström och vissa bränslen.

2 §

Med ved eller träbaserade bränslen avses skogsflis, sågspån, bark och avlut som uppstår som biprodukter inom skogsindustrin, virkesrester som uppkommer vid rivnings- eller byggnadsverksamhet samt motsvarande annat bränsle av träsubstans.

3 §

Den mängd producerad el som är berättigad till stöd beräknas för varje skatteperiod som en procentuell andel av den totala mängd el som produceras vid kraftverket. Den procentuella andelen fås genom att man bestämmer andelen energi i det bränsle som berättigar till stöd av den totala mängd bränsleenergi som används vid kraftverket. Om flera bränslen

som berättigar till stöd används vid elproduktionen bestäms den mängd el som är berättigad till stöd skilt för varje bränsle.

4 §

Vid bestämmande av mängden producerad el och bränsle som används för produktion av el gäller följande begränsningar:

1) om ett kraftverk har sådana system för produktion av el som inte använder de bränslen som berättigar till stöd, skall den el som produceras och det bränsle som används i dem avdras från den totala mängden producerad el och från den totala mängden bränsleenergi som används vid anläggningen,

2) om en anläggning för produktion av el har donkeypannor eller dylika som inte deltar i elproduktionen räknas inte det bränsle som används i dem till de bränslen som används vid kraftverket.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets beslut av den 31 december 1997 om bestämning av el som produceras med ved eller träbaserade bränslen (15/1998).

Helsingfors den 11 april 2003

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Jukka Saarinen

Nr 311

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av kompensationsstöd för 2000 års produktionsstöd för spånadslin**

Utfärdat i Helsingfors den 10 april 2003

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskriftssamling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av kompensationsstöd för 2000 års produktionsstöd för spånadslin	21/03	10.4.2003	16.4.2003

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 10 april 2003

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Överinspektör Anne Juutilainen

Nr 312

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av förskott av nationellt
husdjursstöd för år 2003**

Utfärdat i Helsingfors den 10 april 2003

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskriftssamling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av förskott av nationellt husdjursstöd för år 2003.....	25/03	10.4.2003	16.4.2003

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 10 april 2003

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Överinspektör Anne Juutilainen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 306—312, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663